

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XV. ÉVFOLYAM 6. SZÁM

2022. JÚNIUS

ÁRA: 250 Ft

www.martinus.hu

**„EGYHÁZUNK KÖZÖSSÉGIBBÉ, ÉLŐBBÉ VÁLIK A TALÁLKOZÓK, EGYMÁS
MEGHALLGATÁSA ÉS A SZENTLÉLEKRE VALÓ KÖZÖS ODAFIGYELÉS ÁLTAL”**

DR. SZÉKELY JÁNOS MEGYÉSPÜSPÖK

Szinódus

2021

2023

Egy szinodális Egyházért:

közösség | részvétel | küldetés

„Atyák és hívek együtt, testvéri és őszinte hangulatban beszélnek az egyházunk életéről”

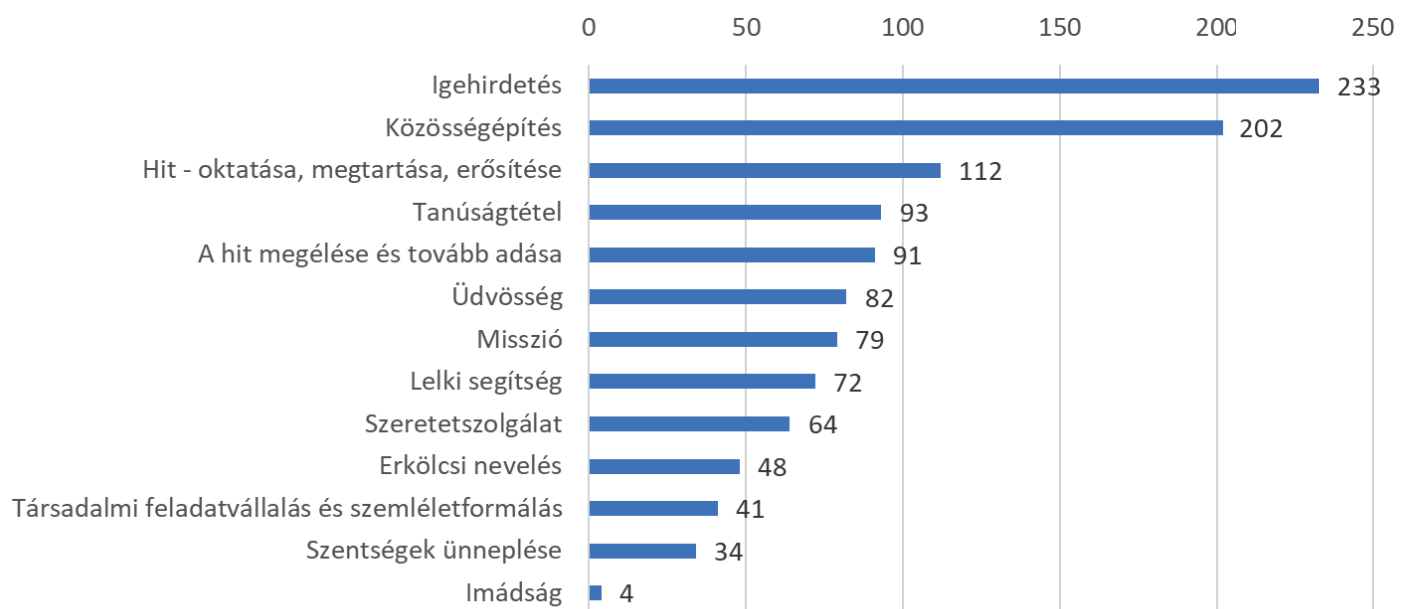
A Püspöki Szinódus egyházmegyei szakaszának értékelése dr. Székely János megyéspüspökkel

A tavalyi év különleges eseményei között kell megemlítenünk a 2023-as Püspöki Szinódus előkészítő munkálatainak megkezdését. Ferenc pápa rendelkezése szerint ugyanis a szinódusi munkába az egyházmegyék is bekapcsolódnak. A célja ennek egy párbeszéd elindítása, hogy a szinódus nem csupán püspökök gyűlése legyen a Vatikánban, hanem egy folyamat, amelyből a katolikus hívek világszerte kiveszik a részüket. Így volt ez a Szombathelyi Egyházmegyében is. Kérdőívet állított össze a Pásztorális Tanács, amelyen az egyházunkat, feladatainkat, közösségeinket érintő kérdésekre kerestük a választ. Személyes találkozókra is sor került Székely János megyéspüspökkel, ahol elmondhatták a megjelentek, ők miben látják a változás szükségességét. Mindenkinek köszönjük, aki részt vett a találkozókban vagy kitöltötte a kérdőívet, hogy hozzájárult egyházunk, egyházmegyénk jövőjének alakításához. Látszik, hogy nem mellékes az emberek számára, merre és hogyan halad tovább közösségünk hajója.

Milyen hatása van a szinodális folyamatnak az egyes plébániák életére? Mik a főbb következtetései a kérdőívre adott válaszoknak? Hol, mit kellene tenni az előrelépés érdekében? Többek között ezekről a témákról beszélgettünk dr. Székely János megyéspüspökkel. Az interjúban számos diagrammot is látnak. Azokat emeltük ki, amelyek a beszélgetéshez kapcsolódnak. Ezek mutatják, hogy a kérdőíven szereplő egyes kérdésekre milyen válaszok születtek. Nézzük ezeket, már sok következtetés levonható, alapot adhat a plébániák további „mini szinódusok” lebonyolítására.

A kérdőíves felmérés eredményeit később ismertetjük.

Ön szerint mi az Egyház legfontosabb küldetése, mi egy plébániai közösség legfontosabb feladata?

Lezárult a 2023-as Püspöki Szinódus egyházmegyei szakasza. Sor került személyes találkozókra a hívekkel, plébániák is szerveztek megbeszéléseket és online formában is lehetett kérdőívet kitölteni. Mielőtt a részletekre kitérünk, arra kérem, mondja el, Önnek mit jelentett ez a több hónapos folyamat?

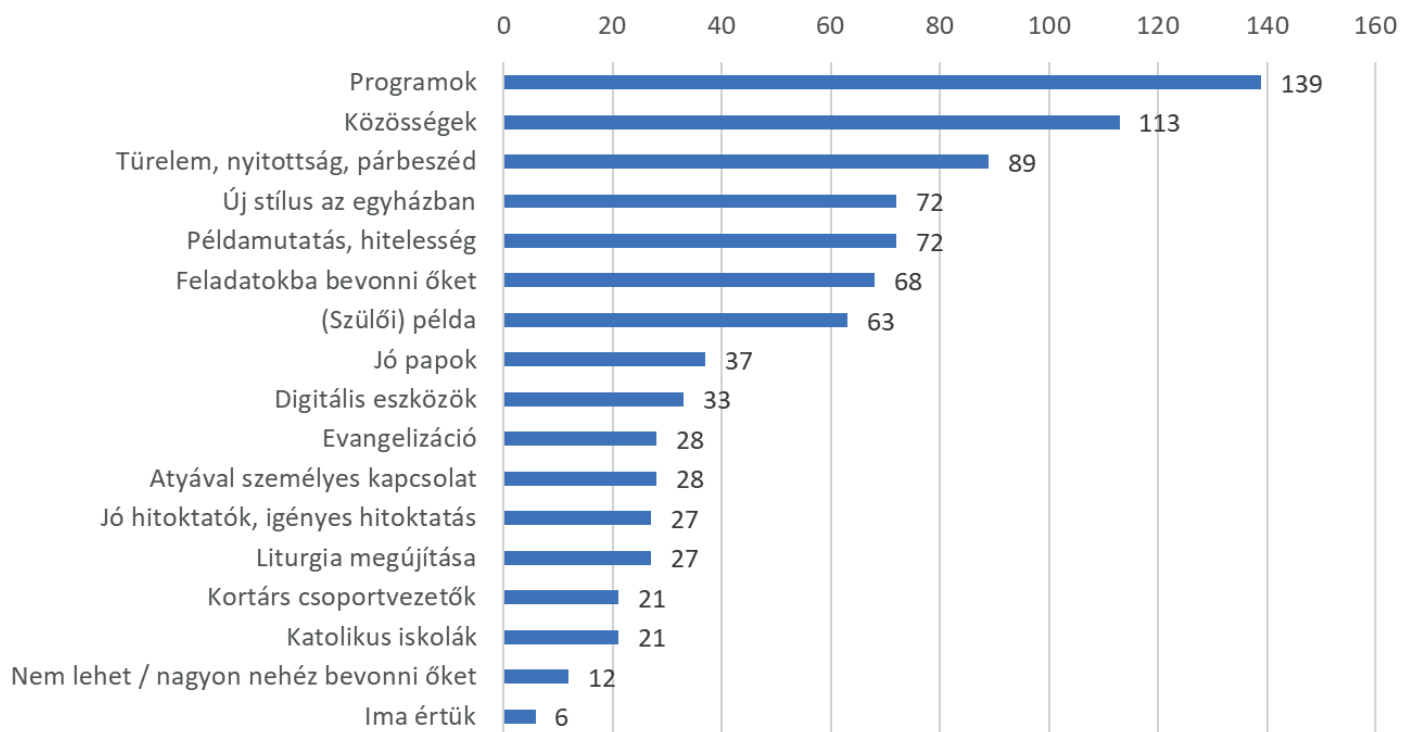
A szinódusi találkozók a családokkal, idősekkel, atyákkal, hitoktatókkal, akolitusokkal, fiatalokkal, szegényekkel testvéri, örömteli, őszinte hangulatban zajlottak, és átjárta őket az imádság légköre. Senki sem akarta a krisztusi tanítást megváltoztatni, hanem a legtöbbször az egyház és az evangélium iránti őszinte szeretet és tenni akarás szólalt meg. Ezek a találkozók megerősítették bennem az elhatározást, hogy mostantól fogva minden évben szervezünk majd hasonló találkozókot, hogy meghallgassuk egymást egyházmegyénk helyzetéről, az evangelizációról, és hogy hallgassuk együtt a Szentlélek sugallatait, mit üzen nekünk, mire hív bennünket.

A hívek és a papság együttműködésében, a plébániák életében milyen változásokat jelenthet a jövőre nézve az egyházmegyei szakasszal elkezdődött másfajta párbeszéd? Mennyire találták a szinodális találkozókot jó módszernek az emberek? Ezzel már rá is térünk az értékelésre.

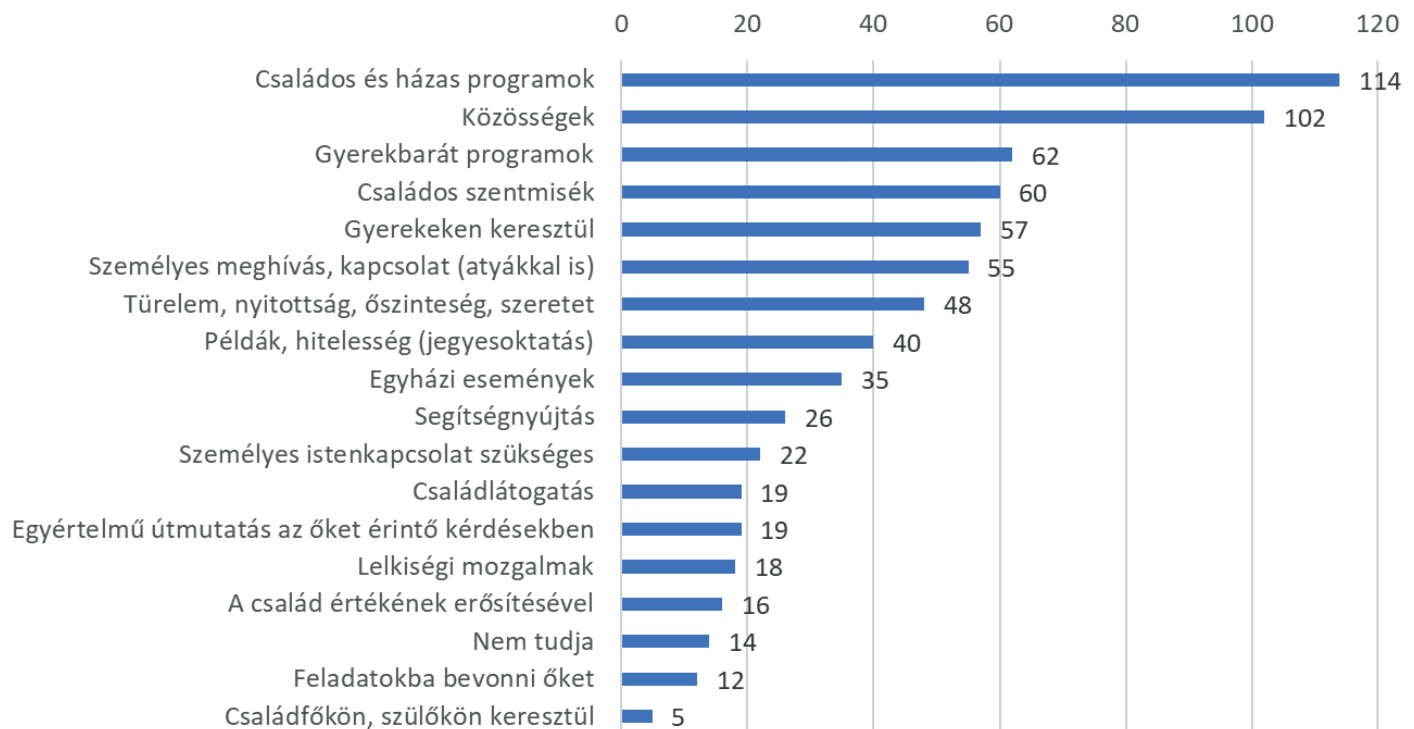
Az egyik atya, aki összehívott egy plébániai szinódusi találkozót, elsöre elszomorodott, mert alig több mint tízen jöttek el erre az alkalomra. A beszélgetés mégis kb. két órán át tartott, és sok nagyon jó gondolat, terv fogalmazódott meg. Annak ellenére, hogy az atya már sok-sok éve volt ezen a plébánián, és új kezdeményezésekbe már évek óta nem fogott bele, a találkozó után nagy lelkesedés töltötte el, és elhatározta, hogy elindít egy előadásorozatot felnőttek számára. Az első alkalommal közel százán jöttek el, pedig nem városi plébániáról van szó.

Ehhez hasonló gyümölcssei lehetnek a szinódusi találkozók. Atyák és hívek együtt, testvéri és őszinte hangulatban beszélnek az egyházunk életéről, és ebből a közös gondolkodásból, tenni akarásból, hitből és imádságból nem várt gyümölcsök tudnak születni.

Hogyan lehetne eredményesebben bevonni és megtartani az Egyházban a fiatalokat?

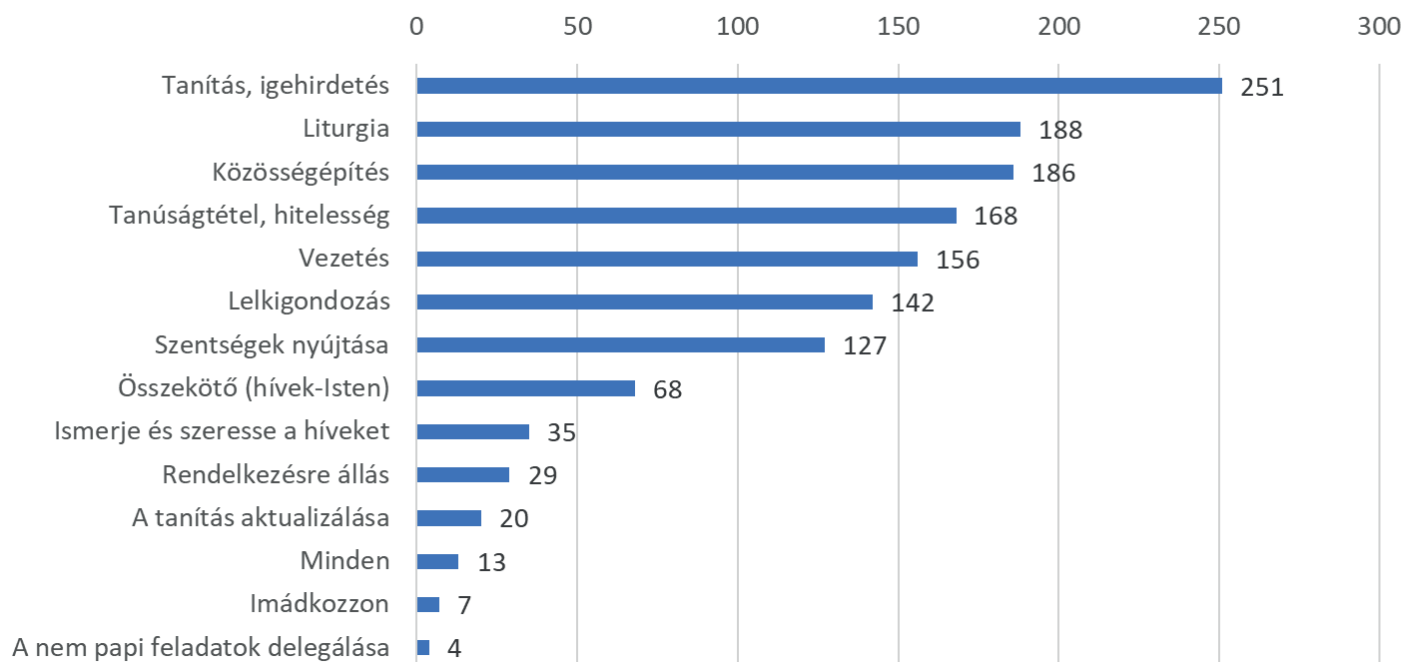
Hogyan lehetne eredményesebben bevonni és megtartani az Egyházban a családokat?

Az egyik fontos terület, ami szóba került az egyházmegyei szakaszban, a fiatalok, családok, az Egyháztól távol kerültek megszólítása. Ezt milyen módon lehetne a jövőben hatékonyabban megtenni?

A kérdőívekre adott válaszokból nagyon hangsúlyosan kitűnik, az eltávolodottak, a családok, a fiatalok megszólításában nagy szerepe van a nekik szóló, nyitottabb programoknak, alkalmaknak. Olyan eseményeknek, ahová talán egy olyan ember is eljön, aki Szentmisére nem jár, ám az élete nagy kérdései izgatják, a szíve nyitott, keresi az élete értelmét, szeretne találkozni az élő Istennel. Nagy szerepe van a közösségeknek is, ahová a távolabbról érkező, kereső embereket be tudjuk fogadni. Jézus sem csak zsinagógákban tanított, hanem domboldalakon és hegytetőkön is, megkereste az elveszetteket, hívta az eltávolodottakat.

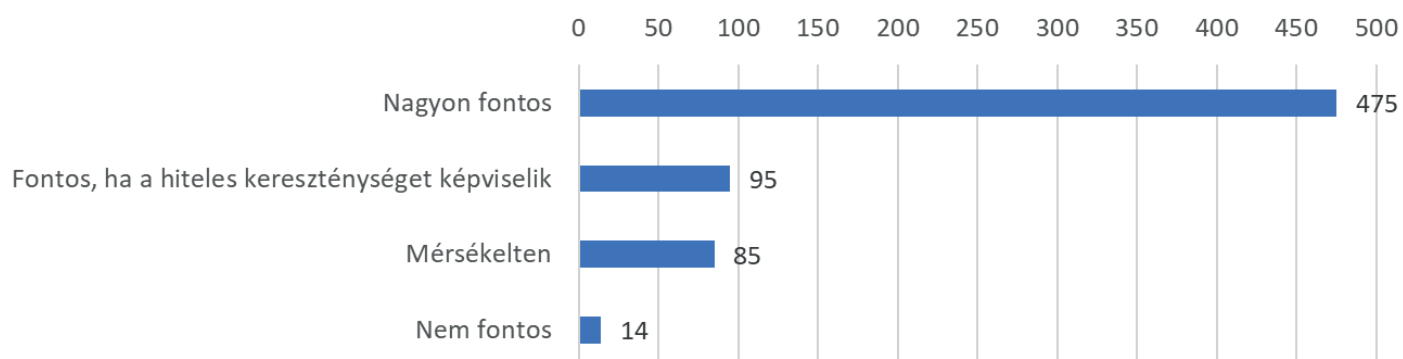
Mi a pap feladata az Egyházban?

Az atyákra nagyon sok szerep hárul napjainkban. Mi az, amire sokkal jobban kellene a jövőben fókuszálniuk, és hogyan lehetne ebben segíteni őket?

A kérdőívekből kitűnik, mennyire fontos odafigyelni az atyák testi-lelki feltöltődésére, lehetőség szerint tehermentesíteni őket a nem kifejezetten papi feladatok alól. Az is érzékelhető a válaszokból, hogy nagyon sokan várják az atyáktól a személyes törődést, odafigyelést: a lelki vezetést, a személyes találkozások lehetőségét, az atyák nyitottságát, azt, hogy elérhetőek és derűsek, emberközeliek legyenek.

Ön szerint mennyire fontos az Egyháznak saját intézményeket (oktatási, szociális, karitatív stb.) alapítani, fenntartani?

A kérdőíven szerepeltek kérdések az egyházi intézményekkel kapcsolatban is. A visszajelzések szerint ezek fontos területei az evangelizációnak? Itt mi lehet a jövőben a továbblépés lehetősége egyházmegyei szinten?

A válaszokból nagyon markánsan kitűnik, hogy a legtöbb válaszoló nagyon fontosnak, nagy reménységűnek látja az egyházi oktatási és szociális intézmények működését, szolgálatát. Egy olyan korban, amikor úgy látszik, hogy az egészséges emberi és keresztény értékeket özönvízként akarja elsöpörni egy értékvesztett kultúra és korszellem, az egyik legfontosabb teendőnk az, hogy bárkát építsünk. Olyan biztos erődítményeket és szigeteket, ahol átmenthetjük az értékeinket: a hit, a család, a nemzet, az emberség legalapvetőbb kincseit. Az egyházi iskolák, az evangéliumi szeretet légkörét és az örök élet hitét sugárzó idősotthonok ilyen erődítmények, Noé bárkái, ahol stabilan meg tud maradni, túl tud élni a keresztény értékrend és életszemlélet. Természetesen nem elég ezeket külsőlegesen létrehozni, hanem meg is kell tölteni intézményeinket az evangélium szellemével, a hit és a szeretet értékeivel.

Mi a válaszok sorsa? Hogyan hasznosulnak a válaszok egyházmegyénkben, hogyan kerül mindez a Püspöki Szinódus elé?

Minden egyházmegye beküldi a maga szinódusi beszámolóját, amiből egy országos jelentés készül, ezt küldjük majd meg a világszinódus titkárságának Rómába. A szinódus legfőbb gyümölcse azonban nem a születő dokumentum lesz, hanem az, hogy az egyházunk közösségibbé, élőbbé válik a találkozók, egymás meghallgatása és a Szentlélekre való közös odafigyelés által.

Elsőáldozók zarándoklata Vasváron

Idén is tartalmas programokkal várták az elsőáldozókat a számukra szervezett találkozón, zarándoklaton Vasváron május 12-én. A résztvevők közül néhányan vállalkoztak arra, hogy megosszák élményeiket.

Hátizsákos készültség. Belevágni az ismeretlenbe. Találkozások. Határain feszegetése. Milyen jó, hogy nem egyedül kell ezt végigcsinálnom! Itt vannak a társaim, a tanárain, a plébánosom, az egyházmegye ezernél is több kis elsőáldozója, az egyházmegye papsága, János püspökünk. Ugyanazokkal a gondolatokkal: kihívás, strapa. Egy úton haladunk. Közösén éljük meg: tanmese, ének, ima, szentségimádás a templom szőnyegén ülve - belső határa-

imhoz való érkezés. Belépek? Visszatart, amit kívülről érzek: a hőség, az emelkedő, a fáradság, a szomjúság, a tömeg morajlása? Le tudom küzdeni ezeket? Milyen jó egy-egy biztató szó: „Mindjárt odaérünk!” A fizikai határaitam már régen átléptem. A belső határaitamnál pedig még mindig csak toporgok. Át tudom lépni a belső határaitam is? Nehéz ez a belső megérkezés. A fák hűsítő lombja és az a tobzódó élet, ami a levelek rejtekében zajlik, a szabad-

téri oltár nyitottsága, a miseruhában gyülekező papság látványa segít lecsillapodni, az ima, az ének, gyónás a szabadban, Isten ege alatt segít befelé lépni. A lelkem legbelső zugában ott az alkalom a nagy találkozásra az Úr Jézus Krisztussal. Marasztalom. Magammal viszem. A vele való közös nagy zarándoklat még csak most kezdődik!

Dr. Wächterné Lakatos Ágnes, celldömölki hitoktató tollából

Celldömölk, Szent Benedek Iskola, 4. o.

„A legjobban tetszett az ostyaszaggatás és a szép táj a szentmisén.”

Szombathely, Nyitra utcai iskola tanulói
„Jó volt, hogy sokat kellett sétálni.”

Szombathely, Neumann Iskola elsőáldozói
„A szentmisén világossá vált számomra: jobb adni, mint kapni!”

„Nagyon tetszett Zoltán atya rajzos bemutatója, én is szeretek rajzolni. Szívesen tanulnék az atyától rajzolni!”

Lenti, Vörösmarty Mihály Ált. Iskola, 4. o.
„Jézus a szívembe költözött”. - "Azért volt jó, mert megtisztulhattam.”

Lenti, 5. osztályosok

„Vasváron az tetszett, hogy Isten jóságát viccesen magyarázták el, hogy megértsük és megjegyezzük. Nekem elsőáldozáskor a gyónás volt a legnagyobb élmény.”

Kőszegi Béni Balog Ádám Ált. Isk. 3.B o.

„A koncert azért tetszett, mert Jézusról szóló dalokat énekeltünk.”

Zalaegerszeg

„Tetszett a bábelőadás. Szerintem sokan megtanulták belőle, hogy ne tagadják meg Istent!”

Bobai elsőáldozók

„Amikor odaértünk, rácsodálkoztunk a csodálatos templomra. Nagyon kedves emberek fogadtak, és segítettek bennünket.”

Pusztamagyaródi elsőáldozók

„Volt olyan történet, amelyet hittanórán hallottunk már, s jó volt ráismerni, újra hallani.”

Szentgotthárd

„A zarándoklat nagyon jó volt, csak nagyon meleg volt, és sok volt a séta. Viszont az volt a legjobb, hogy misét hallgathattunk, áldozhattunk, énekeltünk és ostyát készíthettünk.”

Újabb segélyszállítmány Ukrajnába

A Szombathelyi Egyházmegyei Karitás szervezésében jutottak el a Magyarországi Rendfőnöknők Konferenciája által Kárpát-alján élők, menekültek számára gyűjtött adományok.

A szállítmány egy része élelmiszer, amit sok helyen osztottak szét, közvetlenül ingyenkonyhákra is vittek ezekből. Az élelmiszereken kívül paplanokat, párnákat, ágyneműt, mosószeret is vittek, illetve ipari mosógépet. Az adományok összértéke kb. 15 millió forint. A karitás gépjárművein és munkatársain kívül magánszemélyek is felajánlották segítségüket a szállításban.

„Minden élő az Urat dicsérje” – Interjú Rácz Ágostonnal

Egy játékra hívlak. Ha arról kell beszélned miért jó papnak lenni, akkor mi az a három gondolat, amivel indoklod a hivatásod választását, és kérlek ezeket kicsit fejtsd is ki!

Legelőször is minden hivatásnak az alapja az, hogy Isten hív: először a nem-létből a létbe, az életre. Aztán személyesen is hív, arra, hogy Rá figyeljünk, Vele legyünk élő kapcsolatban, és így Általa mindenki mással is, aki Hozzá tartozik. Vagyis a hivatásomat nem magam választom, hanem sokkal inkább felfedezem, hogy mire hív az Úr – mert Ő választ ki minket, és nem mi Őt. A papi hivatás, ha szabad így mondani, három lábon áll: ebből az első, hogy Isten hív a krisztusi papságban való különleges részesedésre, szolgálatra. A másik az, hogy erre a hívásra személyesen is válaszolni kell, mert Isten meghagyja nekünk a döntés szabadságát – és végtelen nyugalmat tud adni az a tudat, hogy Ő mindig szeret, akkor is, ha valaki nem követi a hívó szót. Számomra ez például egy nagyon erős érv amellest, hogy követni akarjam az Ő hívását. A harmadik pedig az, hogy mindezt az Egyház is felismeri, elfogadja és akarja. Az egyházi rend szentsége ugyanis nem a diakónus, pap vagy püspök személyes életszentségére, hanem a hívó közösség megszentelődésére szolgál. Elég prózai és teológiai, de ez az első gondolatom arról, miért jó papnak lenni: mert Isten ezt szeretné, és ezt az Egyházon keresztül is kifejezi. Második helyen a személyes tapasztalatomat tudnám említeni: egy jezsuita atya egyszer azt mondta, hogy Isten két „könyvön” keresztül szól hozzánk, és ezek a Biblia és az életünk könyve. Éppen azon a ponton, ahol tartunk benne, nem látjuk még át az egészet, és sokszor nem tudjuk, hogy mi következik; azt tudjuk megérteni,

2022. június 25-én szenteli áldozópappá Rácz Ágoston diakónust a szombathelyi Székesegyházban dr. Székely János megyéspüspök. A 10 órakor kezdődő szentmisére, amelyen sor kerül 4 kispapunk diakónussá szentelésére és az egyházmegye köszönti, ünnepli az idei évben szentelési kerek évfordulójukat ünneplő atyákat is, szeretettel hívunk és várunk mindenkit. Egyházmegyénk diakónusával hitről, Isten hívásáról, papságról, szemináriumi évekről is beszélgettünk.

amit már elolvastunk és átéltünk. Általában csak utólag válik világossá, hogy élettünk egy adott korszakában és eseményeiben mit is akart Isten mondani. Engem valahogy mindig is érdekelt a hittan, a történelem és az Egyház. Az osztálytársaimhoz és barátaimhoz képest azt hiszem, érezhetően többet is foglalkoztam ezekkel a kérdésekkel. Hogy miért? Egyszerűen érdekesnek tartottam, amihez a vallásos családi háttér is nagyban hozzájárult, a templomi közösséggel együtt, akár Toronyban, akár később a szombathelyi és pesti ferenceseknél. Nem tudom pontosan szavakba önteni mindazt a tapasztalatot, találkozások, beszélgetések és programok összességét, amik segítettek meghallani Isten hívó szavát.

A harmadik gondolat, ami engem megragadott a papságból, éppen az, amit egy papnak csinálnia kell. Az évek múlásával erről egyre többet tudtam meg, és elég sokat is változott az elképzelésem. Még kisgyerekként főként azt láttam, hogy a papok leginkább miséznek, és ministránsként néha gondoltam arra, hogy milyen jó is lenne ugyanazt csinálni. Aztán felfedeztem, hogy a gyóntatásra is elég sok időt kell szánnia egy papnak, ami akkor egy kicsit megijesztett – a gyóntatószékeket azóta is némi szent félelemmel közelítem meg, mert ott emberi ésszel nem teljesen felfogható dolog történik: bemegy egy ember a bűnei terhe alatt roskadozva, és kijön a bűneitől megszabadultán, miután találkozott Isten irgalmasságával. Még egy ilyen alapvető papi feladat, ami a gyóntatáshoz szorosan kapcsolódik, az az emberek, közösségek vezetése és kísérése Krisztus követésében, még akkor is, ha ez nem kizárólagosan papi feladat. Jelen lenni, elvinni Krisztust az emberekhez, meghallgatni, kérdéseket feltenni, és ha kell, válaszolni; beismerni, ha egy helyzetre nem tudom a megoldást, és mégis, Isten elé tárni a problémát és szenvedést, örömet és sikert; hirdetni az evangéliumot, akár alkalmas, akár alkalmatlan. Emberileg ez egy nagy kihívás, rengeteg bátorságot és kreativitást igényel, és éppen ezért rettentő érdekesnek és értelmesnek is tartom.

A családot, a Téged körülvevő iskolai, baráti társaságok segítették vagy hátráltatták, hogy Isten közelében maradj?

Az első és legfontosabb, hogy Isten is akarja, hogy mindannyian közel legyünk Hozzá, Nélküle egyszerűen nem megy. Ő pedig minden körülmény között, vagy éppen azok ellenére is meg tud szólítani. Emellett tőlem is függ, hogy hogyan akarok válaszolni Neki, mit döntök.

Nyugodt, vallásos családban nőhettem fel – ez nem jelenti azt, hogy nem voltak nehézségek, ahogy azt sem, hogy mindig jó kisgyerek voltam, bár be kell valljam, erre már nem emlékszem. Ami fontos volt, és amit azóta is magammal hordozok, az a hitnek a megélése, ami nem egy felszínes vallásosság volt. A családom mindig, egyértelműen igyekezett Isten közelében tartani, és ez nekem sem volt ellenemre. A gimnáziumi és egyetemi tanulmányaimat nem egyházi környezetben töltöttem. Ez a majdnem nyolc év azonban éppen, hogy megerősítette bennem azt a gondolatot, hogy érdemes Isten közelében maradni. Érdekes tapasztalat belekerülni egy olyan társaságba, ahol a túlnyomó többségnek semmilyen tapasztalata nincs a kereszténységről vagy az Egyházzal – és mindezt Magyarországon megtapasztalni. Az érme másik oldala viszont az, hogy a kereszténység egy olyan jelenség, ami nem hagy nyugtot, sokakat foglalkoztat: így látszólag egy olyan környezet, amiről azt hihetnénk, hogy hátráltat az Istennel való kapcsolat megélésében, kifejezetten segít benne elmélyülni.

Többször tapasztaltam meg Budapesten az egyetemen, és utána a szemináriumban Győrben és Rómában, hogy a tényleges emberi kételyek, kérdések soha nem olyan egyszerűek, hogy azokat a hittankönyvek vagy a katekizmus válaszainak a lélektelen felmondásával meg lehessen válaszolni. Amikor pedig ilyen kérdéseket szegeznek nekem, akkor elég gyakran elgondolkodom azon, hogy mi is a hitem alapja, hogy Kiben is hiszek, és Ki az, aki megtart engem.

Voltak-e olyan papi példaképek, akikre úgy tekintesz, mint akik meghatározóak voltak hivatásod választásában?

Konkrétan egy példaképem nincs. Régebben egy kicsit rosszul is éreztem magam, amikor mindenki más nagy lelkesedéssel mesélte, hogy kik a példaképei, hogy olyanná akar válni, mint ők – nekem azt hiszem, hosszabb ideig soha nem volt ilyen példaképem. Amik inkább magukkal ragadnak, azok egy-egy személyiség-jegy, egy-egy tulajdonság vagy gondolat. Mostanában két XVI. századi misztikus kezdett el foglalkoztatni: Loyolai Szent Ignác, és Néri Szent Fülöp. Mindkettőjükben azt vélem felfedezni, hogy a saját koruk válságára úgy akartak választ adni, hogy Istent helyezték az életük és tevékenységük középpontjába – milyen jó lenne ma is, ha a válságok és struktúrák mellett több figyelmet fordítanánk Istenre...

Gondolom mindig nehéz arra válaszolni, hogy mikor és miből ismeri fel az ember, hogy őt Isten a papi hivatásra választotta ki. Te miből ismerted fel, hogy mi Isten üzenete a számodra?

Tényleg nehéz erre felelni. Eddig bárkit kérdeztem erről, soha nem kaptam két egyforma választ, de ahogy nincs két egyforma ember, nincs két egyforma hivatástörténet sem. Nem emlékszem pontosan, hogy mikor merült fel bennem először az a gondolat, hogy pap szeretnék lenni. De az idő előrehaladtával ezt egyre kevésbé tartom fontosnak. Sokkal lényegesebb volt számomra, hogy mindig visszatért ez a gondolat, a gimnáziumi évek alatt is, bár az érettségi előtt éppen egy bizonytalanabb időszakomat éltem. Részen időhúzásként, részben azért, hogy jobban megismerhessem, mi is lenne a célom az életben, jelentkeztem Budapesten az egyetemre, gazdaságinformatikus szakra. Az a gondolat azonban, hogy lehet, hogy papnak hív Isten, ezekben az években sem hagyott nyugodni. Vagyis ha pontosan akarok fogalmazni, akkor éppen az a gondolat nyugtatott meg, amikor belegondoltam, hogy mi lenne, ha igennel válaszolnék Isten hívására.

Azt pedig csak később, Rómában a Pápai Német-Magyar Kollégiumban magyarázták el, hogy ez a „lelkek megkülönböztetésének” egyik leghagyományosabb módja. Mindezt Szent Ignác példáján keresztül, aki a lovagregények olvasása után napokig-hetekig nyugtalan volt, míg a szentek élete, bár olvasás közben felzaklatta, de utána addig soha nem tapasztalt nyugalmat adott neki. Visszatekintve ennek a nyugalomnak az állandó megtapasztalása volt, ami döntő volt. Mert nyugalom csak akkor van, ha minden lényeges a helyén, rendben van.

Mivel gazdagították az életedet, hitedet, emberekhez való viszonyodat azok az iskolák, ahol kispapi éveidet töltötted?

A szemináriumi évek kifejezetten a 'formáció', az alakulás éve, bár a papszentelés időpontja nem jelentheti azt, hogy valaki elkészült, soha többé nem kell változnia, fejlődnie semmiben. A Győri Szeminárium, majd Rómában a Pápai Német-Magyar Kollégium állandó jelleggel kihívások elé állított. Ha nem is teljesen, de nagyon nagy mértékben különbözik a papnövendéki élet az egyetemista lététől: egy viszonylag szigorú napirend követése, az előljárók utasításainak és tanácsainak a megfogadása és teljesítése – a lelki életet is beleértve – jelentős változást hoztak az egyetemista önálló célkitűzéseivel szemben, ahol a vizsgák teljesítése volt az egyetlen központi elvárás. A győri szeminárium keretei számomra rengeteget segítettek abban, hogy azzal foglalkozzam, ami egy szemináriumban általában fontos: az imádsággal és a tanulással. Az ott töltött két évemben viszonylag kevesen voltunk a házban, és egy kis létszámú, de gyakorlatilag állandóan együtt lévő közösségnek is megvannak a maga nehézségei és szépségei. A Győrben töltött második évemnek volt egy nagy, egész éves próbatétele is: kisduktor voltam. Ez nagyjából azt jelenti, hogy az újonnan érkezett elsőéveseket kell segíteni a közösségbe való beilleszkedésbe, megismertetni velük a szeminárium rendjét és életét, és segíteni nekik, amiben csak kell. Hogy hogyan sikerült ellátnom ezt a feladatomat, nem tisztem megítélni – erről az egyházmegye új diakónusai többet tudnak mondani, hogy ők hogyan éltek meg. Rómában a Pontificium Collegium Germanicum et Hungaricum egy erős szemléletváltást jelentett: a képzés kereteit leginkább a szabadság és felelősség fogalom párossal szokták leírni. Rengeteg kulturális, tudományos és vallási programra volt és van lehetőség, és bár ezek jelentős része nem kötelező, mégis hiány az érdeklődőkből. Mindezt egy erősen soknemzetiségű környezetben: a Kollégiumon belül gyakorlatilag jelen van egész Közép-Európa – az eddig itt eltöltött négy évem alatt több mint 15 országból származó papnövendékekkel és papokkal élhettem egy közösségben. Ehhez társul még a Pápai Gergely Egyetem és a Pápai Szent Kereszt Egyetem gyakorlatilag minden kontinenst felölelő hallgatósága: az Egyház egyetemessége kézzelfogható. Rómában a legmegragadóbbnak mégis azt tartom, hogy itt van Szent Péter sírja, hogy itt van a pápa, és így látható az Egyház egysége is, minden kulturális különbségen keresztül.

A közösség, akár a Kollégiumban, akár az egyetemeken, a találkozások, lelki gyakorlatok mindig egy újabb lehetőséget jelentettek emberileg és a hitben is növekedni. Látni, hogy más országokban és kultúrákban miben különbözik a közös hitünknek a megélése, mennyire mások – vagy azonosak a problémáink és megoldásaink, ablakot nyitnak a világra, és arra, is hogy igazából mekkora is Isten szeretete.

A pasztoráció mely területe foglalkoztat leginkább, ahol úgy gondold, hogy a legjobban tudnád kamatoztatni a képességeidet?

Mi az az Egyházban, ami nem pasztorális? Mi az, aminek nem az a célja, hogy elvezessen az üdvösségre? Egy kicsit más irányból megközelítve, nem tudok erre itt és most konkrét választ adni, hogy hol tudnám a legjobban kamatoztatni a képességeimet, amíg meg nem próbáltam. Jelenleg egyházi tanulmányokat folytatok Rómában, ami sokszor szigorúnak és talán irgalmatlannak tűnik, de nem az. Ellenben praktikus, és hatalmas segítséget jelent – remélhetőleg nem csak nekem, hanem a jövőben sokaknak. És igen, a jognak is van pasztorális vonatkozása: ugyanúgy a lelkek üdvössége a célja azáltal, hogy igyekszik az igazságosságot megvalósítani. Nem elméletben, hanem valóságosan is.

Ami a pasztorálisban azonban mindig foglalkoztat, az a már korábban is említett gyóntatás és az emberek segítése az Istennel való kapcsolatunkban.

Mi a választott jelmondatod és mit jelent ez számodra?

„Minden élő az Urat dicsérje”. Ez a Zsoltárok könyvének utolsó verse – és részben éppen ezért választottam, mert valahogy összefoglalja az előtte lévő összes zsoltárt. Mintha ebben az egy felkiáltásban benne lenne az egész teremtett világ Isten-imádása. Zsolozsmázás közben akármikor szembetalálkoztam vele, mindig megragadott, és ilyenkor hosszabb időn keresztül elidőztem vele Istennél: és ezért ezt a jelmondatot választottam.

Vasárnapi gondolatok

2022.06.05. – PÜNKÖSD

APCSEL 2,1-11.

Amikor elérkezett pünkösd napja, ugyanazon a helyen (az emeleti teremben) mindnyájan együtt voltak az apostolok. Hirtelen zúgás támadt az égből, mintha heves szélvihar közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol együtt voltak. Majd lángnyelvek tűntek fel, és szétoszolva leereszkedtek mindegyikükre. Mindannyukat eltöltötte a Szentlélek, és nyelveken kezdtek beszélni, ahogyan a Lélek indította őket.

Ez idő tájt vallásos férfiak tartózkodtak Jeruzsálemben, minden népből az ég alatt. Amikor ez a zúgás támadt, nagy tömeg verődött össze. Nagy volt a megdöbbenés, mert mindenki a saját nyelvén hallotta, amint beszéltek. Nagy meglepetésükben csodálkozva kérdezték:

„Nem Galileából valók mindnyájan, akik itt beszélnek? Hogyan hallhatja hát őket mindegyikünk a saját nyelvén, amelyben született? Mi, pártusok, médek, elamiták; és Mezopotámiának, Judeának, Kappadóciának, Pontusznak, Ázsiának, Frigiának és Pamfiliának lakói; Egyiptomból, a líbiai Ciréne vidékéről és Rómából való zarándokok; zsidók és prozeliták, krétaiak és arabok: mi mindannyian úgy halljuk, hogy a mi nyelvünkön hirdetik Isten csodás tetteit!”

JÖJJ SZÍVÜNKBE ÉLETADÓ LÉLEK!

Pünkösd története minket is meghív, hogy újra és újra hagyjuk, hogy betöltsön minket Isten Szentléleke és vezesse az életünket.

Az apostolok együtt voltak az utolsó vacsora termében és imádkoztak. Nem volt köztük széthúzás, nem vitatkoztak, hanem békében együtt voltak. Továbbá csendes imádságban várakoztak. A Szentlélek akkor tud működni az életünkben, ha Krisztus szeretetében élünk, figyelünk Őrá és egymásra; ha csendben és tetterkesen imádkozunk és reménnyel várakozunk.

Miután betöltötte őket a Szentlélek, indította őket. Elindította őket a világból: a biztonságból a bizonytalanságba, a kényelemből az apostoli lét embert próbáló valóságába. A Szentlélek minket is kihív, meghív, indít, küld a másik ember felé, a nagylelkűbb szeretet felé; oda, ahol sötétség, szomorúság, széthúzás, reménytelenség van, hogy vigyük az Ő örömét, reményét és békéjét.

2022.06.12. – SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAP

JN 16,12-15.

Búcsúbeszédében Jézus így szólt tanítványaihoz:

„Még sok mondanivalóm volna, de nem vagytok hozzá elég erősek. Amikor azonban eljön az Igazság Lelke, ő majd elvezet titeket a teljes igazságra.

Nem magától fog beszélni, hanem azt mondja el, amit hall, és a jövődőt fogja hirdetni nektek. Megdicsőít engem, mert az enyémből veszi, amit majd hirdetsz nektek. Minden, ami Atyámé, enyém is. Ezért mondtam, hogy az enyémből veszi, amit majd hirdetsz nektek.”

A SZENTHÁROMSÁG ÉLETE BENNÜNK

A Szentháromságos egy Isten közösségét Jézus nyilatkoztatta ki nekünk. A mai evangéliumban látjuk azt az egységet, kölcsönösséget, feltétlenséget, amely a három isteni személyt összeköti: ami az Atyáé, az a Fiúé is; és ami a Fiúé, az a Léleké is.

A Szentháromság szeretetegysége minden földi közösség számára követendő és megvalósítandó példa, feladat. Mit kell tennem személyesen azért, hogy a családomban, a munkahelyemen, a kapcsolataimban nagyobb legyen az egység, a béke és a testvéri szeretet?

A három isteni személyt mindig a szeretet vezeti. Ha be akarok kapcsolódni az isteni szeretet áramlásába, akkor meg kell feledkezni önmagamról, el kell veszítenem életemet, másokért kell élnem: ha a búzaszem megsemmisül, akkor hoz csak termést!

2022.06.19. – ÚRNAPJA

1KOR 11,23-26.

Testvéreim!

Én az Úrtól kaptam, amit közöltem is veletek. Urunk Jézus azon az éjszakán, amikor elárulták, fogta a kenyeret, hálát adott, megtörte, és így szólt: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem, amely értetek adatik! Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!”

A vacsora után ugyanígy fogta a kelyhet is, és így szólt: „Ez a kehely az újszövetség kelyhe az én véremlében. Valahányszor isztok belőle, tegyétek ezt az én emlékezetemre!”

Amikor ugyanis e kenyeret eszitek és e kehelyből isztok, az Úr halálát hirdetsz, amíg el nem jön.

VELE ÁLDOZATTÁ VÁLNI...

Pál apostol beszámol az utolsó vacsoráról, amikor az Úr Jézus megalapította az Oltáriszentséget. Minden szentmisében a pap megtöri a kenyeret, ahogy Krisztus azon az éjszakán tette. Ahogy egy elmélkedő megállapítja, a szentmise után ugyanez fordítva történik: az Úr veszi kezébe a mi életünket, és hagynunk kell, hogy megtörjön. Szét kell osztanunk az életünket másokért!

Az utolsó vacsora után Jézus barátaival elmegy az Olajfák hegyére és ott vérrel verítékezik, elfogják, majd szenved és meghal a kereszten. Ahogy egyszer egy paptestvér tanította, ugyanígy mi is minden szentmise után Jézussal együtt kell, hogy kimenjünk az Olajfák hegyére és járjuk keresztutunkat. Kitartóan és türelmesen kell hordoznunk mindennapi keresztjeinket.

Ki az, aki segít az önzetlen szeretetben?

Ki az, aki segít a kereszthordozásban?

Nem más, mint az Oltáriszentségben velünk levő és minket tápláló Úr Jézus. Legyen Jézus a mi mindennapi kenyerünk, és így váljunk Vele együtt élő áldozattá!

2022.06.26. – ÉVKÖZI 13. VASÁRNAP

LK 9,51-62.

Amikor már közel voltak Jézus szenvedésének és megdicsőülésének napjai, elhatározta, hogy Jeruzsálembé megy. Követeket küldött maga előtt. Ezek elindultak, betértek a samaritánusok egyik falujába, hogy szállást készítsenek neki. De azok nem fogadták be Jézust, mert Jeruzsálembé tartott.

Ennek láttán a tanítványok, Jakab és János felháborodtak: „Uram, akarod-e, hogy hívjuk az égből a villámot, hadd pusztítsa el őket?” De ő hozzájuk fordult és megfedtte őket: „Nem tudjátok, hogy milyen lelkület van bennetek. Az Emberfia nem azért jött, hogy az embereket elpusztítsa, hanem, hogy megmentse.” Ezután másik faluba mentek.

Történt pedig, hogy útközben valaki így szólt hozzá: „Követlek, bárhová mégy.” Jézus így válaszolt: „A rókának van odúja, az ég madarainak fészke, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania.”

Egy másikat Jézus szólított fel: „Kövess engem!” Az így válaszolt: „Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek és eltemessem apámat.” „Hagyd a holtakra, hadd temessék el halottaikat – mondta neki –, te pedig menj, és hirdesd az Isten országát.” Egy harmadik ezt mondta neki: „Uram,

követlek téged, de engedd meg, hogy előbb elbűcsúzzam a családomtól." Jézus így válaszolt: „Aki kezét az eke szarvára tette, és mégis hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.”

KÖVESS ENGEM!

Jézus a követésére hív a mai evangéliumban. El kell sajátítanunk az Ő gondolkodását és rá kell találnunk az Ő útjára. Az Isten gondolatai nem a mi gondolataink. Jézus nem elpusztítani jött a világot,

hanem megmenteni. Lehet, hogy valakinek más véleménye van egyes kérdésekben, vagy egy-két dolgot rosszul tesz az életében és ezzel felbosszant, terhemre van. Nem elítélnem kell őt, hanem jószándékkal az üdvösségét kell akarnom és munkálnom lehetőségeim szerint.

Jézus útja a szűk út és a szűk kapu. Ha be akarok menni a szűk kapun, sok minden felesleges dologtól meg kell szabadulnom. Ezek a bűneim, de lehet bármely túlzott ragaszkodásom valamely evilági, földi értékhez. Ahogy a zsoltáros imádkozta,

Isten szeretete a mi legnagyobb kincsünk. Nem a földön kell kincseket gyűjtenünk, hanem a mennyben!

Jézus minden nap hív! Kövessük őt és járjunk az Ő világosságában!

„AJÁNDÉK VAGY NEKEM!” - Pályázati kiírás

Kedves Családok!

„Gyermekeinek gyermeke az öreg koronája, a gyerekek díszei meg az ősök.” (Péld 17,6)

A Szombathelyi Egyházmegye Pasztorális Irodája pályázatot hirdet az egyházmegye területén élő nagyszülőknek és unokáknak „Ajándék vagy nekem!” címmel.

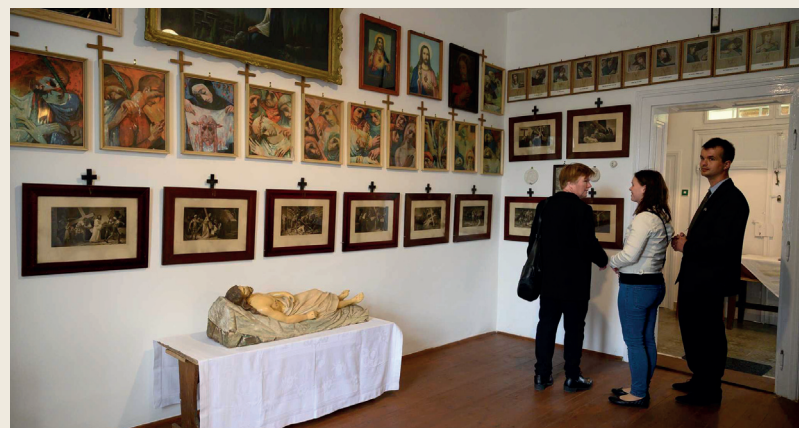
Arra hívjuk a nagyszülőket és unokájukat, lépjenek meg egymást egy egyszerű, kedves ajándékkal, majd készítsenek egy közös fotót, amin ők ketten és a kapott ajándékok láthatók!

Az elkészült fotókat elektronikus formában 2022. július 1-ig várjuk e-mailben a pasztoralis@martinus.hu címre. Kérjük, az e-mailben tüntessék fel a fotón szereplők (nagyszülő és unoka) nevét, az unoka születési dátumát és egy rövid leírást a kapott ajándékokról!

Az érvényes regisztrációhoz szükséges a beküldött e-mail-ben nyilatkozni, hogy a www.csalad.martinus.hu weboldalon található adatkezelési tájékoztatót a pályázó nagyszülő és a kiskorú unoka szülője megismerte és az abban foglaltakhoz hozzájárulnak.

A pályázó a fotó beküldésével hozzájárul a kép nyilvánossá tételéhez. A beérkezett alkotásokat zsűri értékeli, a legjobb alkotásokat díjazzuk.

Eredményhirdetés: 2022. július 26. 19.00 - Szent Joachim és Szent Anna ünnepén, a Nagyszülők és unokák szentmiséjén, a szombathelyi Székesegyházban.

Megáldották a magyarszecsődi templomot

A többéves külső felújítási munkálatokat követően 2022. május 6-án Székely János megyéspüspök megáldotta a magyarszecsődi templomot. Első ütemben a csapadékvíz-elvezetést, a tetőfelújítást, a torony felső részének és a déli oldalon lévő bélletes kapu felújítását sikerült elvégezni. Egy újabb pályázatnak

köszönhetően került sor az elmaradt munkák elvégzésére, sőt, a falak átvágásával további lépéseket tettek a vizesedés visszaszorítására. Ezzel azonban még nem volt vége az ünnepségnek Magyarszecsődön. A templommal szemben lévő egykori plébániaépületben megnyitotta kapuit a Takács László nádasi plébános

által megáldott Egyházmegyei Képtár. Fotók, szentképek, szobrok, kegytárgyak öt témába sorolva mutatják be számunkra, hogy az emberekben élt és él a hit.

Takács László atyával interjút is közlünk júliusi számunkban a Képtárral kapcsolatban.

Ő volt a család „szilárd oszlopa” – Coreth Mária Terézia az utódok szemével

Körmenten május 7-én megalakult a Coreth Mária Terézia Imaszövetség. Batthyány-Strattmann László feleségét hasonló tisztelet övezte, mint férjét. Úgy tekintettek rá, mint aki nem csak példás családanyaként élt, hanem támogatta férjét az életszentség felé vezető úton, emellett társa volt az elesettek, szegények gyógyításában, támogatásában. Hogyan őrzi a Batthyány-család a szent életű asszony emlékét? Milyen példát jelent a házaspár élete a ma élő utódoknak? Erről kérdeztük a család egyik tagját, Batthyány-Strattmann László Ödönt.

Coreth Mária Imaszövetség

Dr. Székely János megyéspüspök 2022. május 7-én Körmenten megalapította a Coreth Mária Terézia Imaszövetséget.

Az Imaszövetség céljai:

- Coreth Mária Terézia tisztelőinek összefogása és példájának továbbadása.
- A feleségek és édesanyák lelki támogatása önfeláldozó munkájukban.
- Ima és közbenjárás a testi vagy lelki nehézséggel küzdő családokért.
- A családok, házaspárok egységének megerősítése.

Az imaszövetség tagjai kötelezettséget vállalnak arra, hogy minden nap elimádkozzák a szövetség imáját, valamint legalább egy Miatyánkot, Üdvözlégyet, Dicsőséget a családokért.

Az Imaszövetség megalakulása után is szeretettel hívjuk tagjai közé mindazokat, akik szívesen imádkoznak a fenti célokért, családjaink megerősödéséért.

További információ és jelentkezés az egyházmegyei Pasztorális Iroda elérhetőségein: pasztoralis@martinus.hu

és

Szombathelyi Egyházmegye, 9701 Szombathely, Pf. 41.

A jelentkezőknek postai úton juttatjuk el a napi imádság szövegét.

Mily módon őrzi családja Coreth Mária Terézia emlékét? Egyáltalán mit tudnak Coreth Mária életéről?

Coreth Mária Terézia elsősorban mint - a jövő évben már 20 éve boldoggá avatott - dédapám, dr. Batthyány Strattmann László felesége, hangsúlyozottan van jelen családjunkban. Mint ilyen, szinte magától értődik, hogy dédanyám nálunk is különleges helyzetet foglalt el. Ezen kívül családjunkban már gyermekkoruktól kezdve valamennyi Batthyány ezen rendkívüli házaspárról szóló történetekkel, mesékkel találkozott. Ilyképpen családjunk, és annak minden jelenleg is élő tagja, történetek és anekdoták révén Mária Teréziát különösen sokra értékeli. Mindenki tisztában van azzal is, hogy életében ő megkülönböztetett példaképe volt férjének, a boldoggá avatott Lászlónak. Ismert, hogy a „szegények orvosát” mindenben rendkívüli módon és mértékben támogatta, segítette, olyannyira, hogy dédapánk az ő személyének megismerése nélkül feltehetően nem lett volna Magyarország olyan „boldogja”, mint amivé vált. Mária Terézia rendkívül gondoskodó volt, mindenkor a jövőbe tekintve gondolkodott, és személyét teljesen a gyermekekben gazdag családjának áldozta fel. Ebből kifolyólag minden bizonnyal a „boldog” szemorvos terhéből is sokat vállalt, segítése nagyban hozzájárult ahhoz, hogy megtehesse azt, amit elért és teljesített. Mária Terézia maga is telve volt karitatív segíteni akarással. Mások mellett a bécsi Szent István Egyesület elnökszónya-ként is fáradhatatlanul tevékenykedett. Ez az egyesület egyébként a világháború után számos rászoruló magyar emberen is segített. Coreth Mária Terézia mindig szerényen a háttérbe húzódott, noha – legalábbis én úgy gondolom – ő volt a család „szilárd oszlopa”, aki minden egyes gyermekének szeretetet, erőt és bátorságot ajándékozott.

A Szombathelyi és az Eisenstadti Egyházmegye elhatározták, hogy lépéseket tesznek Coreth Mária boldoggá avatásáért. Mit szólnak ehhez a kezdeményezéshez?

A Batthyány család ezen kezdeményezést természetesen nagy lelkesedéssel fogadta! Amint értesültünk róla, a szándékot valamennyien nagy örömmel támogattuk. Hiszen lényegében ők ketten, nevezetesen dr. Batthyány-Strattmann László és felesége Coreth Mária Terézia valóban „szent házaspár” voltak. Ily módon számunkra Mária Terézia boldoggá avatása tulajdonképpen egészen természetesnek tűnik. Nagyon sokra értékeltük, hogy Magyarország, közelebbről a Szombathelyi Egyházmegye elindította a folyamatot, s mi jó eszközök lehetünk ahhoz, hogy ez sikerüljön.

A családjuk nagyszerű államférfiakat adott nemzetünknek. Batthyány-Strattmann László és Coreth Mária Terézia személyében szentéletű házaspárt is. Miközben büszkeséggel tekintenek őseikre, milyen példát jelentenek ők az Önök számára?

Egyrészt természetesen valóban büszkén tekintünk családjunk őseire, múltjukra, akik nem csak magyar hazafiak, de a kereszténység védelmezői is voltak. Másrészt azonban, hogy családjunkban ilyen embereket tudhatunk, az ő hazájukért áldozatot hozó, és Istennek tetsző életük mélységesen alázatossá is tesz bennünket, hogy hozzájuk méltóan élhessünk. Biztonsággal mondhatjuk, hogy a nagy családjunkban ma is uralkodó szilárd összetartás a László - Mária Terézia házaspárnak mint példaképnek köszönhető. Értékelésük családjunkban ma is kiemelkedő helyen áll. Ők családjunk számára - bizonyos értelemben - zsinórmértéket képviselnek, nevezetesen, hogy miként képes életünk a családjunk és Isten értelmében sikeres lenni.

Körmenten imaszövegség alakult, az ünnepi szentmisén Önök is részt vettek. Miért tartják fontosnak az imaszövegség megalakulását és miért? Mivel bátorítanák az embereket, hogy csatlakozzanak minél többen a közösséghez?

Mindannyiunknak rendkívüli élmény volt, hogy jelen lehettünk. Bizonyos mértékben egy történelmi eseményen vehettünk részt, amiben egy imaközösség létesült, hogy kezdő indítást adjon ahhoz, hogy Coreth Mária Terézia – ha Isten is úgy, és ha azt akarja – boldoggá avatási folyamata sikerrel folytatódjon, s végül egy „boldog” magyar házaspárról beszélhessünk. Klára és Tivadar gyermekeim, valamint Dominik fivérem, aki családjával szintén részt vett a körmendi plébániatemplomban bemutatott szentmisén, mély benyomásokat éltek meg Székely János szombathelyi megyéspüspök és Kiss László körmendi plébános által bemutatott, az eseményhez mindenben méltó szentmisén, és a szép szentbeszéd hallatán. Annak ellenére, hogy sajnos alig beszélünk magyarul - Bécsben élünk -, Magyarországon és legfőképpen Körmenten mindig nagyon jól és otthon érezzük magunkat. Ha Isten sorsszerű előrelátásának köszönhetően a Batthyány-család zöme sajnos már nem Magyarországon, hanem külföldön él is, mi 150%-ban magyarnak érezzük magunkat és szívből szeretjük ezt az országot. És ezt minden bizonnyal a László és Mária Terézia házaspárnak is köszönhetjük.

Úgy gondoljuk, hogy mindazok számára, akiknek a sikeres családi együttélés és az istenfélő „mindennapok” fontosak, példaképük lehet Mária Terézia. Ezért mindazoknak, akik keresztény házasságban szeretnének élni, csak ajánlani tudjuk, hogy kapcsolódjanak be ebbe az imaközösségbe, általa saját lelkük erősödését is szolgálhassák.

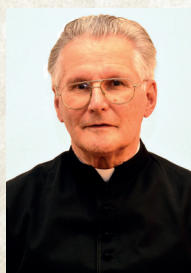

Köszöntjük egyházmegyénk jubiláns papjait!

Dr. Geosits István

70. évforduló

Brenner József

Bajner István

Dr. Gyürki László

65. évforduló

Dr. Horváth Lajos

Pavlics István

Sámbockréthy Péter

Szabó Alajos SVD

50. évforduló

Rátkai Imre

Kálinger Roland

Szalai Attila

25. évforduló